

РЕШЕНИЕ

№ 7823

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7958** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28 от Закон за хазарта (ЗХ).

Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, офис 504, представлявано заедно и поотделно от К. А. К. и Ю. И. М. – Управители, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3 срещу Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място].

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е неправилен, необоснован, издаден в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона, което води до неговата незаконосъобразност. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място].

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. И. и адв. А., които молят съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендират сторените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от

юрисконсулт И., който моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, като постанови решение, с което да остави в сила Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място] като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град намира за установена следната фактическа обстановка:

[фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, притежава Лиценз № 000030-1157/13.04.2021 г. за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес: [населено място], обл. П., [улица], вх. Д, ет. 1, с 18 броя игрални автомати с 23 броя игрални места. Лицензът е издаден на основание Решение № 000030-828/11.03.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП - [населено място] и е със срок на действие 5 години, като срокът на действие изтича на 03.04.2026 г.

Решението е връчено на управителя на дружеството на 19.03.2021 г /л.35/.

Видно от представено по делото платежно нареждане, дружеството-жалбоподател е заплатило сумата в размер на 25 000.00 лв. на 09.04.2021 г., като в платежното нареждане, като основание е посочено чл. 30, ал. 6 от ЗХ – 828/11.03.2021 г. Плащането не се оспорва от ответника.

С Искане за прихващане и/или възстановяване вх. № 26-К-1070/07.06.2021 г., дружеството-жалбоподател е поискало от НАП да му бъде възстановена сумата в размер на 25 000.00 лв. на основание чл. 30, ал. 6 от ЗХ.

С Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място], искането за възстановяване на недължимо платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ е оставено без уважение. В мотивите на решението е посочено, че таксите по чл. 30, ал. 1 и чл. 30, ал. 6 от ЗХ се дължат на различно правно основание и същите са кумулативно дължими.

Оспореното Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място] е връчено на управителя на дружеството-жалбоподател на 09.07.2021 г.

При така установената фактическа обстановка и доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 вр. ал. 2 от ЗХ. Оспореното Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място] е връчено на управителя на дружеството-жалбоподател на 09.07.2021 г.

/л.25-27/. Жалбата е подадена на 22.07.2021 г. чрез административния орган до съда, видно от положения входящ № 26-К-1258/22.07.2021 г. /л.6/, т.е в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № 000030-2724/02.07.2021 г. е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 17, ал. 1, т. 16 от ЗХ, съгласно която разпоредба Изпълнителният директор на НАП е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощия да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Съгласно цитираната разпоредба, Изпълнителният директор на НАП, е материално компетентният орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на платени такси за издаване и продължаване действието на лицензите за организиране на хазартни игри с игрални автомати.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗХ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на решението, адресата, какво е решението на органа по подаденото от заявителя заявление, какво е мотивирало органа да стигне до посочения извод. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на решението не са допуснати нарушения на административно производствените правила. След получаване на решението, с което е издаден в ползва на дружеството лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, дружеството трябва да заплати дължимата такса. Такава такса в размер на 25 000.00 лв. е заплатена с платежно нареждане на 09.04.2021 г. на основание чл. 30, ал. 6 от ЗХ. След заплащането ѝ и след преценка на обстоятелствата, дружеството е поискало нейното възстановяване, като недължимо платена, за което е подало искане за прихващане и/или възстановяване. По това заявление, органът в 14-дневен срок е постановил оспореното в настоящето производство решение, което е съобщено на жалбоподателя по надлежния ред.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на процесното решение, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание.

По отношение на материалния закон, съдът намира следното:

С оспореното решение, изпълнителният директор на НАП е отказал да възстанови платена от жалбоподателя с платежно нареждане от 09.04.2021 г. по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, в размер на 25 000.00 лв.

По делото не се спори, че таксата от 25 000.00 лв. е платена по сметка на НАП, като основанието за това плащане е записано като чл. 30, ал. 6 от ЗХ. Също така, безспорен

е и фактът, че дружеството-жалбоподател се облага с алтернативен данък по ЗКПО. Не се спори и относно обстоятелството, че дружеството притежава Лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес в [населено място], обл. П., [улица], вх. Д, ет. 1, с 18 броя игрални автомати с 23 броя игрални места, както и че срокът на лиценза е до 03.04.2026 г., а жалбоподателят надлежно е заявил искане за издаване на лиценз, което е уважено от ответника, който е постановил решение за издаване. След издаване на решението и за да бъде издадено удостоверение за лиценз се дължат такси, платими към НАП.

Спорът по делото се свежда до това дължи ли жалбоподателят предвидената в чл. 30, ал. 6 от ЗХ, респективно следва ли същата да му бъде възстановена като недължимо платена.

Настоящият съдебен състав намира, че дружеството-жалбоподател, като лице, облагащо се с алтернативен данък по ЗКПО дължи само такса по чл. 30, ал. 1 от ЗХ и това произтича от разпоредбата на чл. 30, ал. 7 от ЗХ. Видно от оспореното решение, такава е платена от него в размер на 8 300.00 лв., обстоятелство за което страните не спорят.

Съгласно нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗХ, за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на Министъра на финансите. Съгласно чл. 30, ал. 6 от ЗХ, за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 25 000.00 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 50 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 100 000 лв. А, съгласно чл. 30, ал. 7 от ЗХ, се предвижда облекчен режим на заплащаните такси за издаване/продължаване на лиценза, като е предвидено, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по чл. 30, ал. 1 от ЗХ.

Разпоредбата на чл. 30, ал. 7 от ЗХ е ясна и определя, че лицата, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, следва да заплащат такса за издаване/продължаване действието на лиценза, в размер определен единствено по Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта. Размерът се определя единствено според броя на игралните места в залата, в която ще се извършва разрешената дейност, и не е обвързан с броя жители в населеното място, в което ще се извършва дейността, или пък със срока на валидност на лиценза, както е предписано в чл. 30, ал. 6 от ЗХ. Доколкото чл. 30, ал. 7 от ЗХ е ясно посочено каква е таксата за издаване/продължаване на лиценза за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, а именно единствено такава по чл. 30, ал. 1 от ЗХ, няма основание да се събира и втора такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, обусловена от броя жители в населеното място, в което ще се извършва дейността, или пък със срока на

валидност на лиценз. В този случай, законът предвижда двукомпонентна такса в комбинация с данъчно облагане с корпоративен данък и това е така, тъй като дружеството се облага с алтернативен данък по ЗКПО за извършваната от него дейност по организиране на хазартни игри с игрални автомати.

В Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта, към която препраща чл. 30, ал. 1 от ЗХ, в чл. 3, ал. 1, т. 4, б. а изрично е предвидено, че за издаването на лиценз за игри с игрални автомати за игрални зали с 15 игрални места – 7 500 лв., и по 100 лв. за всяко допълнително игрално място.

Тъй като в залата, за която е издаден лиценз, има 23 игрални места, таксата е 8 300,00 лв. Тази такса е платена и предвид гореизложеното, друга не се дължи. Поради това, платената по сметка на НАП такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 25 000.00 лв. не се дължи и е следвало да бъде възстановена при поискването от страна на [фирма].

Освен това, висиящността на процедурата по издаване на лиценз се развива по приложимия § 86, ал. 1 от ПЗР ЗИД ЗХ, ДВ бр. 69/2020 г. Този текст е приложим за висиящите административни производства към момента на приемането на ЗИД ЗХ от 2020 г. В тази разпоредба се приема процедура по образуването и неприключени до влизането в сила на този закон производства по искания за издаване на лиценз, които се довършват при досегашните изисквания в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, освен ако този срок е по-кратък от срока, предвиден в закона за произнасяне. Съдът не споделя становището, че тази процедура за жалбоподател е приключила с издаването на решение Решение № 000030-828/11.03.2021 г. Сложният фактическият състав на издаването и получаването на лиценз приключва с внасянето на съответната държавна такса и издаването на съответното удостоверение, поради което производството е висиящо до този краен момент. Ето защо, не намира опора в закона тезата на ответника, че считано от следващия ден, за да получи лиценз, заявителят е разполагал със законово определения седемдневен срок за заплащане на държавна такса и че това задължение произтича от новата редакция на чл. 30, ал. 6 от ЗХ, респективно – че платената такса не се явява недължима.

В заключение, съдът намира, че като е отказал възстановяване на недължимо внесена ДТ от 25 000 лева, административният орган е допуснал нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното, оспореното решение като неправилно, следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на органа, с указания за възстановяване на поисканата сума от 25 000.00 лв., като недължимо платена по сметка на НАП.

С оглед изхода на делото основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Съгласно представения списък, жалбоподателят претендира разноски в общ размер на 1 610.00 лв., от които 1 560.00 лв. за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер на 50.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ, съдът,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-2724/02.07.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на НАП, [населено място], с което е оставено без уважение Искане за прихващане и/или възстановяване с вх. № 26-К-1070/07.06.2021 г. на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, офис 504, представлявано заедно и поотделно от К. А. К. и Ю. И. М. – Управители.

ВРЪЩА административната преписката, по Искане за прихващане и/или възстановяване с вх. № 26-К-1070/07.06.2021 г. на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, офис 504, представлявано заедно и поотделно от К. А. К. и Ю. И. М. – Управители за ново произнасяне, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Национала агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, офис 504, представлявано заедно и поотделно от К. А. К. и Ю. И. М. – Управители сумата в размер на 1 610.00 лв., представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: